

15 marca 1930 r.

G01g 19/50²

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 11495.

Kl. 42 f, 19/50
43 b 46.

„Ocur” Metallbettenfabrik G. m. b. H.
(Frankfurt n. M., Niemcy).

Waga automatyczna, wydająca karty wagowe z datą, wagą i fotografią przedmiotu ważonego.

Zgłoszono 18 sierpnia 1928 r.

Udzielono 2 stycznia 1930 r.

Pierwszeństwo: 16 maja 1928 r. (Niemcy).

Przedmiotem wynalazku jest ulepszenie wag automatycznych, który wydają karty wagowe z odcisniętą datą i ciężarem. Brak tu pewności, czy dane na karcie wagowej nie zostały odbite podczas ważenia innego przedmiotu lub innej osoby. Dodatkowe odcisnięcie oznaczenia towaru lub nazwiska ważonej osoby nie daje również całkowicie wiarodgodnego dokumentu.

Wynalazek polega na założeniu, że technika fotograficzna postąpiła już tak daleko, iż w ciągu kilku sekund można otrzymać fotograficzną odbitkę.

Według wynalazku automat fotograficzny uzależniony jest konstrukcyjnie od automatu wagowego w ten sposób, że sporządzona w czasie ważenia karta oprócz

daty i oznaczenia czasu uwidocznia fotograficzną odbitkę ważonego przedmiotu lub ważonej osoby.

Przez to połączenie automatu wagowego z automatem fotograficznym powstaje dowód, odpowiadający wszelkim wymaganiom i wykluczający oszustwo.

W myśl wynalazku wystarczy wykonać konstrukcyjnie przymusowe połączenie automatu wagowego z automatem fotograficznym tak, aby tylko najbardziej wydatna część ważonego przedmiotu, np. znak na skrzyni przy opakowanych przedmiotach lub twarz, względnie górna część ciała ważonej osoby zostały przeniesione przez automat fotograficzny jako obraz na dokument.

Przykład wykonania takiego automatu przedstawia rysunek. Fig. 1 uwidocznia automat, w którym nie pokazano części mechanizmu wagowego; fig. 2 — kartę wagową, wydaną przez automat w widoku z jednej strony, fig. 3 — w widoku z drugiej strony.

Automat składa się z osłony 1 i płyty 2, na której staje ważona osoba. Przez wsunięcie monety do odpowiedniego otworu uruchamia się przyrząd wagowy, który obraca jakąkolwiek tarczę liczbową. W tym przypadku rolę takiej tarczy spełnia walec 3, w którym znajduje się żarówka 4. Walec liczbowy 3 zaopatrzony jest w przepuszczające światło liczby. Przy ważeniu zostaje samoczynnie ustawiona przed gruszką żarówki liczba, odpowiadająca wadze osoby ważonej. Pożądanem jest, aby obok liczb, wskazujących wagę, znajdowały się liczby dla dat, które na podobnym walcu zostają ustawione z zewnątrz lub za pomocą mechanizmu zegarowego. Przed twarzą ważonej osoby znajduje się fotograficzna kamera 5. Między walcem 3 a kamerą fotograficzną przesuwają się w myśl wynalazku taśmę transportową 6, która wyciąga z kasetki 7 krążek blaszany 8, pokazany na fig. 2 i 3. Na początku ważenia krążek 8 zostaje ustawiony przez taśmę transportową 6 na linii środków żarówki 4 i kamery fotograficznej 5. Krążek ten, powleczonej obustronnie masą światłoczułą, pozostaje w tem położeniu tak długo, jak tego wymaga oświetlenie przepuszczających światło liczb na walcu 3 przez żarówkę 4, względnie jak to jest konieczne do oświetlenia twarzy lub górnej części ciała ważonej osoby przez żarówkę 9. Po ukończeniu oświetlenia silnik 10 przesuwa za pomocą przyrządu przesuującego 11 taśmę transportową 6. Przyczepiona zaś do niej karta wagowa 8 przechodzi przez kąpiel w naczyniach 12 i 13, a dalej przez urządzenie suszące 14 i wydana zostaje z automatu po kilku sekundach od chwili wa-

żenia przez otwór 15 nazewnątr. Obraz ważonej osoby 16 jest uwidoczniiony na stronie odwrotnej karty wagowej za pomocą fotografii.

Zamiast osób można w ten sposób ważyć skrzynie lub inne przedmioty, przy czem oczywiście można uwidocznnić na odwrotnej stronie karty numer skrzyni lub inne jej znamię.

W myśl wynalazku nie jest koniecznem przenoszenie ciężaru 18 i daty 17, jak to wynika z przykładu wykonania, za pomocą fotografii na kartę 8. Niema przeszkód, aby na jednej stronie karty wagowej w zwykły sposób drukować albo wybijać stempel, zaś nad drukiem lub pod nim na tej samej stronie lub na przeciwnej umieszczać fotograficzną odbitkę przedmiotu ważonego.

Zamiast wymienionych krążków blaszanych mogą być użyte światłoczułe kartony z dowolnego materiału lub paski tekturowe, względnie taśma filmowa, która po zważeniu przedmiotu odcina się na odpowiedniej długości zwoju.

Drukowanie wagi w dotychczas stosowany sposób, przy którym tarcza liczbowa musiała być uruchamiana i przytrzymywana za pomocą złożonych przekładni, pociągało za sobą przewyciężenie tarcia i z tego powodu możliwe były niedokładne notowania. Wymagało to późniejszego długotrwałego sprawdzania wag, co praktycznie uniemożliwiało zupełnie dokładne ważenie. Przy fotograficznem przenoszeniu wagi na dokument niema żadnych tarć i niedokładności i osiąga się oprócz tego trwałość cechowania, dzięki czemu znaczenie kartki wagowej jako dokumentu zostaje znacznie podwyższone.

Zamiast przymusowego połączenia między automatem wagowym i automatem fotograficznym można również zastosować takie połączenie, że dzięki niemu można stwierdzić okoliczności, jakie miały miejsce podczas tworzenia się kartki wagowej.

Potrzebne to jest dlatego, że wahania w ciężarze są często tylko pozorne, np. kobieta ważyła się raz w płaszczu, a drugi raz bez płaszcza. Połączenie kartki wagowej z fotograficzną odbitką osoby, zdejmowanej w całości lub częściowo, umożliwia przez to znacznie pewniejsze porównanie rezultatów ważenia.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Waga automatyczna, wydająca dowody z datą, wagą i fotografią ważonego przedmiotu lub osoby, znamieną tem, że czynne części automatu wagowego są tak połączone przymusowo z czynnymi częściami automatu fotograficznego, którego obiektyw skierowany jest na przestrzeń nad pomostem automatu wagowego, że przy włączeniu zarówno automatu wagowego jak i automatu fotograficznego zostają uru-

chomione równocześnie lub jeden po drugim w odpowiednim czasie.

2. Waga automatyczna według zastrz. 1, znamieną tem, że zastosowana jest tylko jedna taśma transportowa (6) wytwarzanej karty wagowej (8), przechodzącej przez automat wagowy (3, 4), a następnie przez automat fotograficzny (5, 12, 13) lub naodwrot tak, że karta (8) przenoszona jest z kasetki (7) do otworu (15) tylko za pomocą tej jednej taśmy.

3. Waga automatyczna według zastrz. 1 i 2, znamieną tem, że oprócz obrazu przedmiotu przenosi się za pomocą fotografii na dowód wagę i datę.

„O c u r“ M e t a l l b e t t e n f a b r i k
G. m. b. H.

Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

